

[Niels Frederiksen.]

der var af livsvigtig Betydning for dansk Erhvervsliv. Det er efter min Opfattelse et Udtryk for, at den siddende Regering, der ledede disse Forhandlinger, havde baade Villie og Evne til at samle Interesserne til fælles Indsats, ikke mindst overfor Englandsforhandlingerne, og til at medvirke til det Resultat, som disse Forhandlinger førte til.

Det er slet ikke let i et Land som vort, hvor Erhvervsinteresserne meget ofte er stærkt modstridende, at opnaa en enig Indsats overfor Modparten, i dette Tilfælde et fremmed Land, og opnaa et Resultat, der trods alle Vanskeligheder maa betegnes som et Fremskridt fra den bestaaende Tilstand, muliggørende, at dansk Landbrugs-erhverv som eksporterende Erhverv i den kommende Tid kan disponere med Tryghed paa længere Sigt og indrette sin Produktion herefter. Der er for mig ikke et Øjeblik Tvivl om, at de Forhandlinger, der er ført, har medvirket til, at den Lysning, økonomisk og erhvervsmæssig, som vi alle haaber vil fortsætte, er begyndt.

Jeg ønsker ogsaa paa mit Partis Vegne at yde min Anerkendelse af den Politik, der udadtil er ført. Jeg kan her ganske slutte mig til de Udtalelser, der blev fremført af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag. I de Vanskeligheder, som Tiden har medført udadtil baade paa det erhvervsmæssige og det nationale Omraade, har Regeringen optraadt med en Besindighed og en nøgtern Bedømmelse af Tilstande og Forhold, som har gjort, at disse Vanskeligheder nu er fjernet paa en saadan Maade, at Samarbejdet med og det gode Forhold til de Nabolande, hvormed der var Uenighed, kan fortsættes. Vinterens politiske Forhandlinger, det Lovgivningsarbejde, der er udført, staar for mig som et klart Vidnesbyrd om, at den siddende Regering i Øjeblikket er den eneste mulige, hvis Folkestyre vedblivende skal være Regeringsform i Danmark. Hvis man skal fortsætte med Folkestyre, er der ingen af Regeringspartierne, der i deres Indsats i Vinterens politiske Arbejde har givet Udtryk for, at de kan afløse den siddende Regering og overtage Regeringen med et Resultat. Vi har i Øjeblikket en Opposition, som bestaar af Retsforbundet og det kommunistiske Parti, der har valgt den Stilling, at det holder sig udenfor al praktisk Politik. De er ikke i Stand til efter deres Overbevisning, heller ikke efter deres Forstaaelse af Tidens Forhold og Krav overhovedet at udrette noget

positivt i Politik. De to store Oppositionspartier har skiftevis ydet deres Medvirken til, at politiske Resultater kunde naas, og derfor maa jeg bringe dem min Anerkendelse og Tak.

Det konservative Folkeparti har jo nu hyldet Frihedens Gudinde ved Partiets Ordførers Bemærkninger i Dag og kaaret sig som den eneste Opposition i Landet, der under ingen som helst Forhold vil give Udtryk for, at man kan paaregne deres Medvirken i den kommende Tid. Vort Parti, det radikale Venstre, har ydet sin Medvirken til Dagens praktiske politiske Spørgsmaal alle Vegne, hvor der er kaldt paa os, og mit Parti tilsiger ogsaa i Fremtiden vor aktive Medvirken til den Gerning, som Tiden kræver, der skal gøres i Dagens Politik, og vi har i hvert Fald for nylig faaet Partiets Tilslutning til den Politik ude fra Landet ved Landsmødet og Tilkendegivelse af, at den Linie ønskes man fulgt. Det er min bestemte Opfattelse, at det Parti og de Partier, der i Dag sætter sig udenfor Dagens Gerning og nægter af principielle eller andre Grunde at gaa ind i et virkelig politisk Arbejde for at løse Dagens Problemer, som de stiller sig frem til Løsning fra Dag til Dag, fra Uge til Uge, uanet ofte og uforudset tiest — det politiske Parti eller de politiske Partier ganske sikkert ikke er i Fremgang i Befolkningens Bedømmelse i Øjeblikket. Dertil er Tiden for vanskelig, dertil er den for uberegnelig, og dertil er den af en Art, der kræver nøgtern Bedømmelse og Villie til at arbejde henimod Resultater, som Tiden paakræver ud fra de Forhold, som eksisterer i Verden.

Ud fra disse Betragtninger anbefaler jeg at stemme for Tillægsbevillingslovforslaget her ved tredje Behandling.

Axel Dam: Ved en Generaldebat som denne maa det være tilladt at tale saavel om Indholdet af Rigsdagsarbejdet som om den Form, hvorunder det foregaar. Som Eksempel paa dette sidste vil jeg tillade mig at minde om, hvad der skete i Gaar under Afstemningen om Ændringsforslagene til Skattelovforslaget. Resultatet af Afstemningen, den Form, som Lovforslaget derefter vilde faa, forelaa trykt og parat til Omdeling, inden Afstemningen i Salen var tilendebragt. Dette minder næsten om Forholdene paa det Sted, hvor Heiberg i „En Sjæl efter Døden“ lader Sjælen havne et Sted, hvis Navn jeg gyser for at nævne, og hvor det hedder:

„Man anticiperer det kommende Bud,